

Zacházkou na Luzný

JE TO SICE DÁL, ALE ZATO HORŠÍ CESTA...

Kdo si od rozšíření schengenského prostoru sliboval uvolnění šumavské turistiky do prvorepublikové podoby, zůstává po nedávných krocích Národního parku Šumava rozčarován. Zákaz vstupu bohužel platí i pro jednu z nejkrásnějších historických cest: z Modravy přes Březník a Luzenské údolí na vrchol Luzného.

Na většinu nejvyšších vrcholů Šumavy je třeba zaměřit do sousedního Bavorského národního parku. Platí to třeba pro nejvyšší horu celé Šumavy Velký Javor – Grosser Arber (1456 m) nad Železnou Rudou nebo Roklan – Grosser Rachel (1453 m). Naším cílem je však tentokrát vrchol Luzného – Lusen (1373 m), který leží pár stovek metrů za hranicí a je charakteristický světlou kamenitou čapkou. Z Modravy by to teoreticky bylo něco přes deset kilometrů. Dokonalou idylu slibuje například Körberův průvodce Šumavou z roku 1921: „Ubírajíce se stále proti toku potoka Luzného podle značek červenobílých, po bývalé Zlaté stezce (Böhmerweg), dojdeme až na hranice, kde u Modrého sloupu (1197 m)

Vrch Luzný z Březníku

kteřou vymazal z map odsun původního obyvatelstva a železná opona. Cesta mezi dosud patrnými základy domů a kamenných zídek ohraničujících pozemky působí opravdu přízračně. Za obnovenou kaplí a troskami bývalého hotelu Fastner stojí samoobslužné infocentrum obou národních parků. Ve stráni nad ním ovšem vynikne jiná dominanta – luxusní hotel. Bývalou Pešlovu chatu, dokončenou těsně před druhou světovou válkou, strážci hranic ušetřili a pražská firma Gnosis dala objektu název Hotel Alpská vyhlídka.

Za hranicemi všedního lesa

My už ale spěcháme do Bavor. Změna je na první pohled zřejmá i bez hraničních tabulí, o lese v pravém slova smyslu se totiž na německé straně dá sotva mluvit. Kůrovec pracuje spolehlivě. Překročením hraniční Čertovy vody (Teufelbach) se ocitáme na konečné zastávce Buchwald-Grenze, kam v sezoně do konce září jezdí turistické ekobusy.

Protože čas tlačí, používáme jeden jako přibližovaadlo a vystupujeme ve Finsterau. Po prohlídce přírodního muzea (Freilichtmuseum) stoupáme stezkou vedoucí údolím potoka Kleiner Schwarzbach. Vysvobozením ze zaježdění mrtvého lesa je až posledních několik desítek výškových metrů vedoucích v balvanitém moři.

Vrchol Luzného poskytuje nádherný výhled na Bavorský les, Luzenské údolí nebo Březník. Za obzvláště příznivých podmínek jsou prý k vidění i Alpy. My ale s nostalgií shlížíme spíše na nejkratší cestu domů. Ta naše vede bohužel opět německou oklikou. Jak dlouho ještě? ■

IRENA MIKEŠOVÁ

přechází Zlatá stezka v bavorskou silnici.“

Polemiky kolem tetřeva

Pro dnešního turistu ale končí výlet už na Březníku, planině uprostřed rychle chřadnoucích lesů. Přivítá nás rekonstruovaná bývalá schwarzenberská lesovna s občerstvením, expozicí lesa i místního klasika, spisovatele Karla Klostermanna, který svůj kultovní román Ze světa lesních samot umístil právě do Pürlstinku (Březníku).

Zatímco ve 2. polovině 19. století strážili revír před bavorskými pytláky lidé okolo starého Vavrucha a adjunkta Svijanského, dnes je hlídačem nedotknutelnosti lesů tetřev hlušec. Diskutabilní omezení Národního parku Šumava, sloužící údajně ochraně vzácného ptáka, znamená, že turista musí vzít za vděk méně přitažlivou, zážitkovou stezkou „Obnova horské smrčiny“ v okolí Březní-

ku. Pouze loni se díky vládní výjimce mohlo zapovězenou cestou přes bývalý hraniční přechod Modrý sloup vydat v několika víkendových termínech asi dva a půl tisíce šťastlivců.

Tam, kde žili lidé

K putování na Luzný tak bude zřejmě i napříště (až na možné sezonní výjimky) potřeba značné zacházky. Trasa přes pramen Vltavy a Bučinu však nabízí hned několik odměn za nadbytečné kilometry. Z Černé hory (1315 m) jsou nádherné pohledy na dvojvršek Roklanu, Velký Javor nebo na stejně vysoký vrchol Poledníku, kterému vévodí rozhledna, přestavěná z někdejší obludné pohraniční základny. U pramene nejznámější české řeky už dávno nestojí chata Klubu českých turistů z roku 1922, zato je zde příjemné odpočívadlo.

Těsně u „čáry“ procházíme bývalou obcí Bučina (Buchwald),

Dvě tváře Bučiny. V zaniklé obci u hranice se podařilo citlivě obnovit kapli. Bombastický Hotel Alpská vyhlídka (dole) je příklad z trochu jiného soudku.

